

Seguim construint l'alternativa

SEGUIM

LA CRIDA

2a CRIDA GRUP DE PARTICIPACIÓ

Grup de participació

Des del grup de participació hem realitzat un treball d'anàlisi i comprensió de la realitat actual de Sabadell a nivell de participació política de la ciutadania que planteja forces interrogants sobre quin es el model que des de la nova candidatura s'ha de defensar en base quin pot ser el model que més capacitats de convocar les nostres veïnes té. A continuació us presentem un esboç de les primeres idees que han anat sorgint a partir de la feina feta els darrers mesos, i que, entenem, poden servir de base per a la que s'haurà de realitzar en els propers mesos.

Des de la crida, és pretén ser una plataforma perquè la gent pugui tenir capacitat d'incidència en la realitat que l'envolta a través d'una candidatura que aculli el sentiment de canvi que urgentment demana la societat És en l'àmbit local, més proper a les persones, des d'on hem de començar a construir aquest canvi, en estructures participatives que creïn un veritable contrapoder a les actuals institucions que impossibiliten aquesta participació i l'exercici de la democràcia radical de les persones. Entenem que el canvi de model ha de ser un canvi estructural, que afecti la societat des de la base, retornant els centres de decisió a aquesta. En aquest procés les integrants d'aquest procés (la crida) entenem que és necessari que aquest procés constituent ha de fer-se des dels municipis, convertint-los en la base del nou poder, facilitant l'exercici del control popular de les institucions que ens regeixen.

En la creació de la candidatura mai hem volgut perdre d vista que la lluita dels nostres drets es desenvolupa principalment als nostres carrers i barris, als centres cívics i casals. I per tant, la lluita institucional ha de ser només una de les nostres branques en la construcció d'un nou model de país i en conseqüència de ciutat.

Aquest nou model, s'ha de basar en vies de participació que permetin al conjunt de les sabadellenques, influir i ésser subjectes protagonistes de les grans decisions estratègiques que les afecten. Aquesta participació no es pot entendre d'altra manera que amb la participació activa, constant i irrevocable, de tots i totes les sabadellenques, sigui quina sigui la seva situació. Així cal desenvolupar eines que ens permetin decidir sobre com gestionem els nostres CAPS, hospitals, les escoles de les nostres filles i que ens permetin exercir un control sobre l'ús que es fa dels diners públics.

Alhora entenem que les sabadellenques han de poder prendre la iniciativa, com a la practica ho fan, a través de l'autoorganització popular. Aquesta s'expressa en moltes formes i sigles (la PAHCS, les plataformes en defensa de la llengua, els col·lectius d'immigrants,...), i són un reflex de la societat organitzada i mobilitzada. En aquest sentit entenem que aquestes eines sectorials o conjunturals d'empoderament s'han de mantenir al marge de la institució, i aquesta, lluny de pretendre assimilar-les, les ha de potenciar i dotar de legitimitat.

En aquest sentit, l'anàlisi de la capacitat de decisió i influència de les nostres veïnes, ens porta a afirmar que actualment no hi ha eines per poder aconseguir que la veu i les peticions dels veïns i col·lectius tinguin cap via eficaç per introduir-se en la governabilitat de l'ajuntament ja que obeeixen a la lògica de l'allunyament dels centres de decisió, buidant simultàniament de contingut la façana democràtica del règim ni a les decisions del equip de govern.

Una de les primeres consideracions a fer seria entendre quin es el model de participació actual a la política institucional del nostre municipi. El protagonisme resideix en els consells de districte i les associacions de veïns principalment, excloent d'eficàcia qualsevol altre tipus de participació que es produeixi al marge d'aquestes.

Els consells de districte que es regeixen en una territorialitat artificial de la nostre ciutat son òrgans merament consultius i teòricament de debat. Aquests obeeixen a la reproducció mimètica de l'aritmètica electoral, deixant completament de banda el teixit associatiu dels barris. Alhora la seva principal funció ha estat la de la legitimació d'una gestió opaca que no posi en entredit la actual situació de privilegi que fa temps que alguns tenen en detriment dels demès conciutadans.

Les associacions de veïns tot i ser de caràcter assembleari, els hi continua mancant la capacitat de decisió i influència en la política institucional i es nota un cert anquilosament en alguns barris per la falta de moviments conseqüència de la desil·lusió constant fruit de la sensació de abandó per part de l'ajuntament. En algunes zones de la ciutat, a més, aquestes han optat per abandonar qualsevol lluita de caràcter veïnal que pogués suposar un enfrontament amb l'ajuntament, convertint-se en entitats privilegiades alhora rebre subvencions. Aquest fet no tant sols n'ha trencat la tradició de lluita, sinó que les ha convertit de forma directa o indirecta, en meres peces en l'engranatge electoral del PSC local.

Per acabar, no voldríem deixar de tractar la problemàtica que existeix entre transparència i accés real a la informació. Aquest binomi, moltes vegades contraposat, obra la necessitat de fer una reflexió profunda sobre el com posem a l'abast de la població la informació referent a la institució i la seva tasca, i més enllà, analitzar com ens ho hem de fer perquè aquesta sigui una eina més d'empoderament i no una mera maniobra de distracció.

Guió pel debat.

Des del grup de participació hem analitzat set punts que poden ser d'interès alhora de treballar la participació a la Crida per Sabadell. Aquests punts són els següents:

- Reformulació del paper de les associacions de veïns en la política de l'ajuntament donant més atribucions aquestes i un paper clar en la presa de decisions. D'aquesta manera caldrà promoure des de l'ajuntament un procés de refundació d'aquestes que tingués com a resultat: més independència, una utilitat real, i esdevenir peça fonamental en aquesta nova estructura de control popular.

- L'eliminació dels consells de districte que no tenen cap funció real més que la de crear una falsa il·lusió de participació ciutadana malbaratant recursos públics i humans. Al seu lloc cal avançar cap a la creació d'assemblees populars de barri, que representin el teixit associatiu, cultural i polític dels barris. Aquests han de tenir funcions i atribucions polítiques clares i han d'actuar de contrapès de l'acció institucional.
- La possible creació d'una xarxa on s'incloguin les deferents entitats culturals, polítiques i socials per incentivar la seva activitat, vital per la construcció d'una ciutat inquieta i activa. Aquesta xarxa hauria de ser sobirana per a dirimir sobre les qüestions referents als seus respectius àmbits d'actuació, tenint eines de participació i incidència política. Alhora aquesta xarxa, hauria de poder ser capaç de mantenir una independència total de la institució, essent reflex únic de les seves respectives realitats, mai de la voluntat de l'equip de govern.
- Creació de mecanismes de consulta directa i de control popular de la feina de la institució, per part de les persones a través de referèndums en les qüestions claus de la ciutat i la creació de mecanismes de control. També a través de l'estímul de la participació 2.0.
- La creació d'uns pressupostos participatius i transparents on la gent sàpiga on va cada euro de les arques de la seva ciutat.
- Solucionar el binomi entre transparència i accés real a la informació, generant d'una banda les eines necessàries per a fer accessible la informació i generar, alhora, mecanismes per fer-la comprensible.

A partir d'aquesta segona crida, el grup de participació ens centrarem en el desenvolupament d'aquests punts que hem analitzat. Així doncs, plantegem el següent guió de debat:

Associacions de veïns.

Quin paper han de jugar les associacions de veïns en la ciutat que volem?

Com podem mantenir la independència de les associacions de veïns?

Consells de districte

Com han de ser els òrgans que substitueixin els consells de districte?

Quines atribucions han de tenir?

Com podem fer que els nous òrgans que substituiran els Consells de districte siguin representatius de la realitat organitzativa de la ciutat?

Xarxa d'entitats

Com s'han de crear aquestes xarxes d'entitats? Se n'ha de fomentar la creació des de l'ajuntament?

Quines quotes de poder han de tenir aquestes entitats?

Com podem exercir el control popular sobre aquestes entitats, quan exerceixin aquestes quotes?

Quina ha de ser la relació de l'ajuntament i aquestes entitats?

Mecanismes de participació i control popular

Quins sectors de l'administració local són susceptibles de ser sotmesos al control popular?

Quins mecanismes s'haurien d'usar per aquesta democratització?

Quins organismes creus que s'haurien d'eliminar/crear per afavorir la participació ciutadana a la ciutat?

En quins aspectes de la vida local creus que s'hauria de produir aquesta participació?

Pressupostos participatius.

Com podem fer els pressupostos municipals participatius?

Aquesta elecció ha de comportar la creació de mecanismes de control i auditoria ciutadana?

De quines eines de control ens podem dotar per fer efectiu el control popular dels pressupostos?

Binomi entre transparència i accés real a la informació.

Què entenem per transparència?

Com podem fer de la transparència el motor d'un procés d'anada i tornada?

Quins mecanismes s'haurien d'usar per fer efectiu l'accés real a la informació?